

[Socialministeren]

visningsforanstaltninger. Udgifterne til kost og logi anses i almindelighed for at udgøre den væsentligste del af udgifterne ved barnets forsørgelse.«

Jeg er opmærksom på problemet angående inddragelse af børneydelserne, når en ung på en produktionsskole modtager deltagergodtgørelse, og jeg er enig i, at det umiddelbart kan virke uhensigtsmæssigt, at det kan blive en økonomisk belastning for forældrene, når en ung på en produktionsskole modtager deltagergodtgørelse.

Jeg er klar over, at der i kommunerne kan være den opfattelse, at børneydelserne automatisk skal inddrages, såfremt en ung på en produktionsskole modtager deltagergodtgørelse.

Jeg kan oplyse, at Socialministeriet for tiden er ved at revidere børnetilskudsvejledningen, og jeg vil derfor være særlig opmærksom på problemstillingen og herunder præcisere, at der ikke automatisk skal ske en inddragelse af børneydelserne, når en ung på en produktionsskole modtager deltagergodtgørelse. Kommunen må foretage en konkret vurdering af, om de samlede offentlige ydelser, der tilgår en ung på produktionsskole, er ensbetydende med, at pågældende i det væsentligste er offentligt forsørgt.

Jeg forventer, at en ny udgave af vejledningen kan foreligge i sommeren 1994.

Spm. nr. S 1211

Til *arbejdsministeren* (10/5 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Er det i overensstemmelse med love og regler, at en person i et langtidsledigjob, som måske endda forlænges med op til 5 måneder, opbruger hele sin ret til en handlingsplan ved at blive i langtidsledigjobbet?«

Begrundelse

Det er kommet spørgeren for øre, at love og regler administreres på den måde, at et langtidsledigjob, der yderligere forlænges med 5 måneder, kan betyde, at hele delperiodens 1-årige ret til handlingsforløb kan bruges på denne måde. Det synes spørgeren trænger til en afklaring, da det vel næppe var hensigten, da loven blev lavet.

Svar (18/5 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at det er helt i overensstemmelse med loven og reglerne, at en person, der vælger at fortsætte i jobtræning efter at have afsluttet et arbejdstilbud, herved bruger sin ret til supplerende tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Efter § 68 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik fastsættes der nærmere regler om overgangsordninger for ledige, der er omfattet af lov om arbejdstilbud til ledige. Efter forhandling med Landsarbejdsrådet er de nærmere regler herefter fastsat i den såkaldte overgangsbekendtgørelse nr. 906 af 1. december 1993, bl.a. på grundlag af bemærkningerne i lovforslaget.

Disse personer har herefter ret til at få suppleret arbejdstilbudet således, at de sammenlagt kan få tilbud i 12 måneder svarende til minimumsretten i § 28 i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Det supplerende tilbud gives efter de regler, der er fastsat i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, jf. bekendtgørelsens § 16.

Det har med bekendtgørelse nr. 302 af 27. april 1994 alene været hensigten at give mulighed for, at en person i arbejdstilbud kan fortsætte ansættelsen som jobtræning i op til 5 måneder. Helt i overensstemmelse med regler for afgivelse af tilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik skal der derfor også af AF udarbejdes en handlingsplan i forbindelse hermed.

Jeg vil gerne pointere, at der alene er tale om en ret og ikke en pligt til at fortsætte i jobtræning. Der er derfor med bekendtgørelsen ikke sket nogen indskrænkning i den lediges ret til supplerende tilbud, men alene givet en mulighed for på denne måde at få tilbudet på et tidligt tidspunkt.

Der ville være tale om et brud på et grundlæggende princip om, at tilbud efter aktivloven indgår i minimumsretten, hvis dette som antydnet i begrundelsen til spørgsmålet ikke var tilfældet i forbindelse med denne midlertidige ordning.

Spm. nr. S 1225

Til *indenrigsministeren* (11/5 94) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Er der noget i vejen for, at kommunerne i